

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi. In D.
Thomam De Beatitudine. De Actibus Humanis. De
Incarnatione Verbi. De Sacramentis Et Censuris.
Prælectiones Theologicae Posthumæ**

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1645

Dvb. 3. Quodnam sit illud tempus,, quo iure Ecclesiastico tenemur
confiteri.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72898)

quamvis etiam probabile sit, solum iure Ecclesiastico ab Apostolorum temporibus recepto, nos teneri. Secundò: si quis voluit confiteri. Tertio: Si à confessario fuerit iniunctum. Quarto: Ratione statuti Religionis. Quintò: Ratione conscientie erronee, vt si putes te primà opportunitate teneri confiteri. Sextò: Ratione grauis tentationis, per quam putes te vincendum, nisi confitearis. Ita Caietanus Verbo, Confessio, Conditione 5. & alij.

22 Non tamē quando timentus nos aliās non recordatur peccatis.

Septimò: Alium casum addunt Caietanus, Sotus, & alij quidam, Quando credis te alio tempore non recordaturum peccati. Sed probabilis est, eo casu te non teneri, vt docet Petrus Soto lect. 5. de confess. Et Nauarrus cap. 21. de Eucharistia num. 35. Primò: Quia Ecclesia probè nouerat, plerisque plurimorum peccatorum obliuisci ante exactum annum, & tamen non præcepit nisi annuam confessionem, vt patet ex Concilio Lateranensi, & vt confiteamur ea peccata, quorum tunc meminimus, vt patet ex Concil. Trident. sess. 14. cap. 5. Secundò: Quia esset graue onus secularibus, si tenerentur confiteri quotiescunq; metuunt obliuionem. Neque satisfacit quod Sotus ait hunc casum esse Iuris diuini, sed satis ei esse prouisum per Ecclesiam determinationem: Quia si Ius diuinum me obligat ad confitendum, quando est periculum obliuionis, nulla temporis determinatio per Ecclesiam facta me, excusat.

D V B I V M I I.

Vivum Ecclesia potuerit tempus Confessionis determinare? & quo iure?

23 Obligatur Ecclesia ad aliquam determinationem Iure diuino.

Respondeo & Dico Primò: Ecclesia non solum potuit, sed etiam Iure Diuino obligata fuit determinare tempus confessionis. Probatur, Quia Christus illud non determinauit, sed id reliquit Vicario suo definiendum, qui id tenetur facere ex officio, præsertim cum sit necessariū ad salutem animarum, & commune bonum Ecclesie: Si enim maneret indeterminatum, plerique nunquam vterentur, cum magnà morum corruptelâ, & salutis iacturâ.

24 Hæc tamen determinatio est Iuris humani.

Dico Secūdo: Hæc determinatio facta est præcepto seu iure humano. Probatur, quia immediatè facta est non per auctoritatem diuinam & supremam; sed per auctoritatem inferiorem participatam homini à Christo, nempe Pontifici, & sub ipso Cõcilio Oecumenico, quæ potestas more humano gerenda & exercenda est: Ergo hæc determinatio facta est iure humano. Patet Consequentiâ; Nam hæc est distinctio inter ea, quæ sunt iuris diuini, & iuris humani Ecclesiastici, quòd illa immediatè sint ab auctoritate supernâ, hæc à participatâ.

Dices, Ecclesia non potest præcipere, vt peccatum occultissimum, quod nullo modo prodijt in opus externū, confitear, quâuis ad id iure diuino obliger; quia non potest disponere de actibus merè internis: ergo non potuit præcipere, vt ea semel confitear in anno. Patet Consequentiâ, quia qui non potest aliquid præcipere absolutè, non potest præcipere, vt hoc vel illo tempore id faciam.

Respondeo, Præceptum Ecclesie directè & per se solum obligat ad confitendum illa peccata, quæ in opus externum prodierunt. Verum, quia

iure diuino confessio debet esse integra, indirectè, & mediante Iure diuino, quasi ex consequenti præcipit etiam confessionem occultorum. Instabis: Ergo si quis confiteretur externa peccata, omisis internis, satisfaceret præcepto Ecclesie. Respondeo; Ita satisfaceret, vt contra illud non peccaret, sed solum cõtra Ius diuinum. Vnde neque incurreret excommunicationem, si ea in non confitentes lata sit.

D V B I V M I I I.

Quodnam sit illud tempus, quo iure Ecclesiastico tenemur confiteri?

25 Quodam putant id esse tempus Quadragesimæ.

Vidam existimant directè nos obligari in Quadragesima. Ita Petrus Soto lect. de Cõfessione. Et Ioannes Medina codice de Confess. q. 14. Primò: quia Ecclesie consuetudo est tunc confiteri, quam Concilium Trident. sess. 14. cap. 5. approbat. Secundò: quia in multis diocesis solent excommunicari, qui tunc non confitentur. Tertio: Quia Sixtus IV. in Extrauag. Vices illius Tit. de Pace, præcipit Mendicantibus, vt desistant prædicare populo, eos tempore Paschatis non teneri confiteri suis Parochis.

Respondeo; Verius esse, præceptum Ecclesiasticum non obligare, nisi vt semel quotannis confiteamur, quocunq; tandem id tempore fiat. Ita Canus relectione de Pœnitent. part. 5. Domin. Sotus d. 18. q. 1. art. 4. Couarr. in Caput, Alma p. 1. y. 1. num. 8.

Probatur Primò: Quia Caput. Omnis viriisque sexus, solum præcipit, vt saltem semel in anno confiteamur.

Secundò: Quia Concilium Trident. sess. 14. cap. 5. solum dicit, consuetudinem illam confitendi in Quadragesima, esse piam & salutarem: indicat ergo, non esse præceptam.

Neque obstat consuetudo Ecclesie, quæ vim legis habere solet. Nam illa consuetudo non est directè ex præcepto confessionis orta, sed propter communionem, quæ in Paschate obligat, quam necessariò debet confessio præcedere; vt suprâ. Ob hanc causam fiunt excommunicationes in eos, qui non confitentur, nempe ob præceptum Communionis. Vnde si quis ex legitima causa tunc non communicaret, & eo anno esset confessus, non incurreret excommunicationem Synodalem, quamvis in Paschate non confiteretur: Nam reuerà non obligaretur. Vnde patet responsio ad duo priora argumenta. Ad tertium, Pontifex solum ibi intendit, ne Mendicantes subditos à suis Parochis auertant, & idcirco prohibet talia prædicare. Ibidem enim facit illis potestatem, vt & ipsi tunc confessionem audiant. Dicit autem fideles tunc debere confiteri, intellige, propter Communionem.

D V B I V M I V.

An is, qui neque antea toto anno, neque in Quadragesima est confessus, teneatur post tempus Paschale statim confiteri; an verò possit expectare alteram Quadragesimam?

26 Respondeo & Dico Primò: Hunc teneri statim confiteri. Ita Medina q. 14. Dominicus Soto